

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

Fremsat den 11. december 1968 af *handelsministeren*.

I lov nr. 145 af 21. april 1965 om Danmarks erhvervsfond, som ændret ved lov nr. 228 af 8. juni 1966 og lov nr. 95 af 29. marts 1968, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 3, ændres „Provinshandelskammeret, Grosserer-Societetets Komité“

til „Grosserer-Societetet (Danmarks Engros-handelskammer)“.

2. I § 5, stk. 1, nr. 2, ændres „debitors hjemland“ til „udlandet“.

3. I § 8 ændres „5 milliarder kr.“ til „6,5 milliarder kr.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Til 1.

Pr. 1. januar 1969 sker den ændring inden for dansk engros-handels organisationsstruktur, at Provinshandelskammeret alene virker som hovedorganisation for provinsens handelsstandsforeninger, medens Grosserer-Societetet fungerer som hovedorganisation for engros-handlende i hele landet, herunder import- og eksport-handelen.

Som følge heraf er grundlaget for Provinshandelskammerets repræsentation i eksportkreditrådet bortfaldet. Det foreslås derfor, at eksportkreditrådets sammensætning ændres, således at rådet fremtidig kommer til at omfatte én repræsentant for den nyoprettede hovedorganisation: Grosserer-Societetet (Danmarks Engros-handelskammer), i stedet for de 2, der efter de gældende regler repræsenterer henholdsvis Provinshandelskammeret og Grosserer-Societetets Komité.

Til 2.

I den nuværende lovbestemmelse er garanti mod tab som følge af politiske risici begrænset til alene at omfatte politiske forhold i debitors hjemland,

således at tab som følge af politiske forhold i andre lande uden for Danmark falder uden for lovbestemmelsen.

Denne begrænsning udelukker i nogle tilfælde eksportkreditrådet fra at dække visse tab, som påføres eksportørerne på grund af politiske forhold. F. eks. bevirkede krigen i mellemøsten i 1967 en lukning af Suez Kanalen med den følge, at varer, der normalt passerer kanalen på vej til lande øst for Suez, måtte dirigeres syd om Afrika. Såfremt der i en sådan situation er opstået tab for eksportørerne som følge af yderligere transportomkostninger m. v., har eksportkreditrådet været afskåret fra at dække sådanne tab, fordi der ikke var tale om politiske forhold i debitors hjemland, men om krig mellem andre stater.

Der kan også tænkes tilfælde af samme karakter, hvor transporten helt må afbrydes og varerne losses andre steder end i køberens land. Også i så fald vil der kunne opstå behov for dækning af uforudsete omkostninger, som køberen ikke hæfter for.

En mere fleksibel lovbestemmelse ville også være ønskelig i tilfælde, hvor de betalingsforpligtelser, der